

Уместо предговора

Правила свакодневној живоји

Од постанка човечанства, од самој човековој корена, од прајо-четка, васпостављала су се „правила понашања“. Заправо, вавек се развејавало суштинско питање: како бити васпитан? Развојем човека и технологије, развијала су се и мењала та правила, али се недвојбено може закључити да је суштина остала иста.

Деценијама је преовладала заблуда да ће човек, захваљујући својим својим развојем, постигајћи финију, у сваком смислу ове речи; да ће образовни ниво, стандард, глобализација, позитивно утицајити на таконазвану естетику (појединачну и колективну) свакодневља. Међутим, нико није могао предвидети, да ће човек у овом времену неизвесности и страха, упркос свему, појимати и особине које ће га удаљавати од лејој понашања и омене комуникације Тријумф привидности, хистерија звана новац, замена вредности, губљење идентитета, разнородна изојачења, планетарни цинизам, мржња, уништавање природе, човека ставља у контекст који није логичан није може бити дуговечан.

Ошуда се јавља потреба за оваквим књигама. Војислав Глишић сабрао је све оно што се зна о бонтону и протоколу. Да нас врати у суштинску ствари, да нас подсети како бисмо требало да се понашамо. И образовани и необразовани, свеједно, вреднују се према свој понашања. Та естетика дневној корачања показује суштинску вредност човекову. Шта вреди дилома ако је њен власник вулгаран, у дневном раскораку, расцељен, ако левом руком држи нож а десном виљушку, ако својим нејрестичним понашањем угрожава и себе и првој комшију.

Овако конципиран практикум јесте за читање и јесте за размисљање. И бонтон и протокол саставни су део нашеј живоји. Размислити, ако нема правила, онда планетом влада беснило и хаос! Добро уређене земље, са ушмељеном демократијом, веома озбиљно раде на усавршавању мајрице понашања, а њихов протокол у сваком семенју показује њихову развијеност и супериорност.

Војислав Глишић је урадио своје: испрживао, бележио, сакупио шта ђа и своја искуства... Сада је на читаоцима да прихвати нова ствара правила, јер најлакше је бити, и остати, примитиван. Убеђен сам да ће се и Србија, у овоме веку, сврстати у ред оних држава које имају сериозан протокол.

Миломир Краковић